

32002D0956

10.12.2002

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 333/1

DECYZJA RADY
z dnia 28 listopada 2002 r.
ustanawiająca europejską sieć ochrony osób publicznych

(2002/956/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30 ust. 1 lit. a) i c) oraz art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Hiszpanii ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Oprócz zalecenia Rady z dnia 6 grudnia 2001 r. ustanawiającego wspólną skalę oceny zagrożeń w odniesieniu do osób publicznych, odwiedzających Unię Europejską ⁽³⁾, nie istnieją żadne przepisy, standardy ani podręczniki Unii o charakterze ogólnym, regulujące ochronę osób publicznych, bez względu na to, czy chodzi o krajowe osoby publiczne, pochodzące ze Wspólnoty czy spoza Wspólnoty.
- (2) Nie można wykluczyć możliwości zamachów i ataków na te osoby.
- (3) Ochrona osób publicznych należy do obowiązków przyjmującego Państwa Członkowskiego. Środki ochronne przyjmującego Państwa Członkowskiego oparte są wyłącznie na obowiązujących przepisach prawnych w danym Państwie Członkowskim i odpowiednich umowach międzynarodowych.
- (4) Wzrastająca ilość podróży osób publicznych na terytorium Unii wymaga ustanowienia oficjalnego kanału komunikacyjnego i konsultacji między władzami krajowymi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Tworzy się europejską sieć ochrony osób publicznych, zwaną dalej „siecią”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 15.2.2002, str. 14.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 30 maja 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 356 z 14.12.2001, str. 1.

2. Sieć składa się z krajowych służb policyjnych i innych służb, odpowiedzialnych za ochronę osób publicznych. Każde Państwo Członkowskie wyznacza jeden punkt kontaktowy. Informacje o wyznaczonych krajowych punktach kontaktowych, z późniejszymi zmianami, przekazywane są do Sekretariatu Generalnego Rady, który publikuje je w Dzienniku Urzędowym.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji określenie „osoba publiczna” oznacza każdą osobę, której przyznaje się służbę ochrony, zgodnie z ustawodawstwem krajowym Państwa Członkowskiego lub na podstawie przepisów organizacji lub instytucji o charakterze krajowym lub ponadnarodowym.

Artykuł 3

1. Działalność sieci wspierana jest przez Państwo Członkowskie sprawujące Prezydencję Rady.

2. Kraje kandydujące i Europol mogą również wyznaczyć punkt kontaktowy w celu uczestniczenia w sieci.

Prezydencja rozważa, na zasadzie jednostkowych przypadków, udział Komisji i Sekretariatu Generalnego Rady w działaniach sieci, określonych w art. 4 lit. a), b), c) i d).

Artykuł 4

Sieć ma następujące cele:

- a) wspieranie wymiany informacji między departamentami, biorącymi udział w sieci, w szczególności:
 - informacji i doświadczeń ogólnych i technicznych, dotyczących ochrony osób publicznych,
 - informacji dotyczących najważniejszych kryteriów wyboru i szkolenia odpowiednich pracowników służb odpowiedzialnych za ochronę osób publicznych;
- b) wspieranie rozwoju szeregu wspólnych najlepszych praktyk w odniesieniu do działalności operacyjnej podejmowanej przez departamenty uczestniczące w sieci;
- c) wspieranie wzajemnego oddelegowywania urzędników departamentów uczestniczących w sieci;

d) zezwalanie departamentom uczestniczącym w sieci na wymianę informacji, komunikowanie się i rozwijanie wspólnych stanowisk w zakresie:

- procedur i wniosków o zatwierdzenie, wnoszonych przez przyjmujące Państwo Członkowskie dotyczących obecności na jego terytorium służb ochrony Państwa wnioskującego towarzyszących osobie publicznej,
- metod wspólnego działania w celu zapobiegania zamachom i atakom, włączając sposób, w jaki urzędnicy i zasoby mogą być wykorzystywane,
- protokołów w sprawie przyznania statusu priorytetowego chronionym osobom publicznym podczas podróży służbowych,
- współpracy z odpowiednimi służbami ścigania i innymi departamentami publicznymi,
- zaleceń dotyczących mediów;

e) sprzyjanie wymianie, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, informacji operacyjnych, za pośrednictwem punktów kontaktowych lub poprzez kontakty bezpośrednie między odpowiednimi służbami, informowanymi przez punkty kontak-

towe, dotyczących zastosowania ochrony w przypadkach, w których ochrona osoby publicznej musi zostać zapewniona w dwóch lub więcej Państwach Członkowskich.

Artykuł 5

Sieć przedkłada roczne sprawozdanie do Rady w sprawie rozwoju jej działalności. Rada oceni działalność sieci co trzy lata.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja staje się skuteczna od pierwszego dnia po jej przyjęciu przez Radę.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2002 r.

W imieniu Rady

B. HAARDER

Przewodniczący